

Пѣ . ф. юмо .

Иже ѿ ба єъ слово . неизрѣнно же мѣдростнѣ . пришѣша
ѡбновити Адама . вѣдѣ тѣни падша люте . ѿ стыж же
дѣцъ неизрѣнно въпльшаѣма на ради . пѣши величаваеъ . . . +

Та блажне поѣ земѣ Моравскай . уено твоѣ тѣло и маши .
и Паноньскай¹⁾ стѣю . просвѣщенъ тобоѣ . и любе єю съшеше сѧ .
празнѹхътъ твої памѧт . . . —

И маща стаѣ пра ѿ стѣнѣ тѣци . Кирилѣ прѣпоби . Мѣфоди
днѣ стѣю . стадо влю стое . ходаще по земи страничи .
схранше стадо ское растїта . мѣни си²⁾ блажнал . . . —

Нинѣ припадаѣ . чунтелио сте Мѣфоди . илла сѧ тѣвѣ .
оумилено се пѣе прѣними . и испроси же ѿпоѣ грѣховъ мои
оу спаса ха . . . +

(Б') Рѣун сѧ прѣстайл вїе Мѣнѣ . рѣу сѧ непороучнал . искуса
мѣжка не познавши . рѣу сѧ свѣтило всемоу мири роѣши .
молаши непрестанно къ хоу бѹ . . . +

Свѣт : — Тѣ . стихи . ѿ . . . +

XXXII

Първо (най-старо) житие на св. Наума

отъ неговъ съвременникъ

Това житие, написано отъ ученикъ на Клиmenta и на
Наума, презъ първата половина на X в., по своята ста-
ринность и по историческите си вести, изложени простишко,
безъ реторика, е първостепененъ изворъ за живота на
Кирило-Методиевитъ ученици. Тоя паметникъ бѣхъ честитъ
да открия къмъ края на 1906 г. въ Зографския монастиръ.
Помѣщава се на листъ 308, въ прологъ № 47, преписванъ
въ XV в. отъ попъ Ивана Милошевъ и отъ брата му Никола
въ с. Пископие, Дебърско. Срв. стр. 240. Презъ лѣтото
1907 г., когато повторно проучвахъ рѣкописитъ въ Света-
гора и Зографъ, въ тоя последния монастиръ дойдоха рус-
китъ слависти П. А. Лавровъ и Г. А. Илински. Въ разго-
воръ съ тѣхъ за моитъ находки въ Зографъ, съобщихъ имъ
между друго и за Наумовото житие, което, поради своята
важностъ, бѣ фотографирано отъ Лаврова. Азъ обнародвахъ

¹⁾ Рѣк. Паноньскай.

²⁾ мѣни си.